

STICHTING WINGS TO VICTORY

AIRWAR MUSEUM / AIRMEN MEMORIAL ZEELAND



Crash No 56

Ju 88

17-05-1940

Noordwelle



Een luchtoverwinning voor de Royal Air Force.

Ju 88's van I./- en III./ KG 30 voerden (wederom) gewapende verkenningen uit langs de kustgebieden van Nederland en België. Tijdens één van deze missies werd een formatie van III./- onderschept door Spitfires van No. 65 squadron, die tussen Oostende en Vlissingen patrouilleerden.

- Junkers Ju 88A-1 van III./KG 30 werd hierbij dermate zwaar getroffen door Flg.Off. J.H. Welford, dat deze ternauwernood nog een noodlanding kon uitvoeren op het strand bij Haamstede.
De machine ging hierbij geheel verloren.
De bemanning van Oblt. Werner Wagner kwam er ongedeerd vanaf.
- Spitfire Mk.I K9915 van No. 65 squadron werd door afweervuur in de vleugels getroffen maar de piloot slaagde erin om veilig naar zijn Britse thuisbasis terug te vliegen.

Een noodlanding op het Noorderstrand van Noordwelle

Die dinsdag – 17 mei – waren Lee en Martin Dalebout op een perceel bouwland onderaan de Noorddijk (nu Rampweg), tussen de boerderij Den Haert en de Nieuweweg bezig bonen in te zaaien.

Omstreeks 10.00 uur schrikten ze op van schoten en motorgeronk van vliegtuigen. Vanuit het westen kwam een laagvliegend Duits tweemotorig toestel en hoog daar achter twee Britse jagers, die het Duitse toestel onder vuur namen en ook troffen.

De gebroeders Dalebout zagen dat de Duitse machine een draai over het water maakte en achter de duinen verdween gevolgd door een harde klap. De Duitse bommenwerper, een Ju 88A-4 van III./KG 30, had een noodlanding op het strand uitgevoerd.

De Britse Spitfires vlogen nog één keer over het Duitse vliegtuig heen, echter zonder te vuren waarna ze afdraaiden en wegvlogen.

Martin Dalebout liep nu – nieuwsgierig geworden – direct naar de duinen om op het strand te kijken. Lee Dalebout bleef bij de zaaimachine om op de paarden te passen. Terug gekomen vertelde hij dat het toestel nog met draaiende motoren een buiklanding had gemaakt want de propellers waren kromgetrokken.

Het toestel lag met zijn neus richting zee op het eind van de tweede pier ten oosten van de duinovergang bij het Vlaamse Dijkje (nu duinovergang 't Klokje) en hemelsbreed was dat nauwelijks 300 meter van hen vandaan.

Na een klein half uur hoorden de beide broers mitrailleurvuur. De vier Duitse bemanningsleden waren uit hun vliegtuig gekomen en hadden zich met een meegenomen mitrailleur in de duinen verschanst.

Terwijl het Duitse vuren bleef voortduren – wellicht met de bedoeling om het vliegtuig geheel te vernietigen - kwam veldwachter Barendse van Noordwelle aan fietsen.

Op veilige afstand hield hij onderaan de Noorddijk stil, kroop naar boven om over de dijk te kijken en dook vervolgens weer snel naar beneden. Lee en Martin Dalebout en de inmiddels gearriveerde broers Willem en Adriaan Zandijk kregen van de veldwachter te horen dat zij “een tak voor hun smoel” moesten houden als ze over de dijk naar de Duitsers wilden kijken.

Maar die voelden hier niets voor en gingen vervolgens op de Noorddijk staan om in de richting van het vuren te kijken.

Omstreeks 12.30 uur kwam ook Jan Gloude aangelopen, die op het eind van de Laone woonde en – niet bang uitgevallen – wenkte hij de bemanning, die nog steeds in de duinen zat, om naar hem toe te komen, wat ze ook nog deden. Op de Noorddijk aangekomen kwam veldwachter barendse naar voren en zei tegen Gloude dat hij het nu wel aankon! Daarna liep hij met zijn fiets in de ene hand en zijn revolver in de andere hand door de Helleweg richting Noordwelle met voor hem de vier ongewapende Duitse vliegers.

Bij Noordwelle gekomen, herinnert Jo van der Klooster-Slaager zich, namen Nederlandse militairen de Duitsers gevangen. Het moet er echter nogal gemoedelijk aan toe zijn gegaan want gezamenlijk aten ze daar de Duitse noodrantsoenen op.

Maar nadat tegen de avond het bericht binnenkwam dat ook Zeeland head gecapituleerd, veranderde de situatie en namen de Duitsers de Nederlandse soldaten in krijgsgevangenschap!

Deze bezetters liepen s'avonds nog terug naar het vliegtuig om nog wat spullen op te halen. Lee Dalebout herinnert zich dat één van de bemanningsleden met een pistool voor lichtkogels in zijn hand liep.

Pas in de nazomer van 1940 sloopten de Duitsers het toestel maar in de tussenliggende periode was er al veel ontvreemd, met name toen er nog geen bewaking op het strand was. Martin Dalebout wist brandstof af te tappen (en verkocht dit aan de bakker Kluit te Ellemeet). Ook allerlei draden en kabels werden eruit gesloopt want tot na de zomer kon men nog ongehinderd op het strand komen (later werd het Sperrgebied).

Fotograaf Rykel ten Kate uit Zierikzee maakte medio mei maar mogelijk ook juni, een afdruk bij het ontwikkelen van een door de Duitsers gemaakte foto.